

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 4

LES IL·LUSIONS DE L'EGO

Introducció

¹ La teva dedicació al teu germà sols pot conduir a un progrés mutu. No li creïs dificultats en el seu viatge i que ell no retardi el teu. Una dedicació autèntica, des de l'esperit, és el contrari al cansament. O sigui, duu a estar inspirat.

³ No malgastis la teva vida en un viatge inútil cap a la creu. Abandona'l i uneix-te a la resurrecció.

1. L'ensenyament i l'aprenentatge correcte

² L'ego és el teu fals ser que està en irreconciliable contradicció amb l'esperit. L'ego no disposa de coneixement i l'esperit no pot percebre.

² Els que creuen que estan separats tenen por a canviar, ja que la separació va ser la seva primera experiència de canvi. Així el procés d'aprendre és percebut per l'ego com una cosa terrorífica.

⁴ Aprendre i ensenyar són les teves eines més importants de les que disposes. Te permeten fer canvis en la teva ment i ajudar a altres a canviar. ⁸ Accepta la realitat tal com és. Intentar canviar-la te fa molta por. La veritat segueix immutable i tu formes part d'ella.

¹² La humilitat és una bona lliçó per a l'ego, no per a l'esperit. Els egos dels mansos són humils i això millora la seva percepció.

2. L'ego i la falsa autonomia

² Tothom fabrica un jo per a ell mateix i per als altres. Els egos són variables i inestables. La interacció d'egos provoca alteracions entre ells. ⁴ Tanmateix l'ego pot arribar a acceptar la idea sublim que existeix una altra forma de percebre.

⁶ Sols aquells que tenen una sensació estable d'abundància poden practicar la caritat. L'ego dóna amb por, i així dóna per aconseguir alguna cosa millor. L'ego està preocupat amb la idea que li pot faltar alguna cosa. I aquesta preocupació va donar origen a l'ego.

⁸ L'ego creu que ha de ser autosuficient. Tot i que l'ego no reconeix a l'esperit, se sent a ell mateix rebutjat per alguna cosa molt superior a ell.

9 La lluita per la supervivència és una estratègia de l'ego per allargar la seva existència.

10 La mentalitat recta suposa la desaparició de la mentalitat errada i de forma automàtica avança cap a la forma de viure sense ego, des de l'esperit. Així a l'ego se'l deixa a un costat, sense fer cas als seus judicis.

3. Amor sense conflicte

1 Tu ets el Cel que va crear el Creador. A més, tu amb el teu esperit has creat amb Déu.

3 La supervivència del teu ego depèn que tu segueixis acceptant la separació. 4 No pots comprendre que Déu t'estima perquè projectes sobre l'ego la teva por a la separació.

4 Per tal que l'amor pugui florir en una ment, aquesta l'ha de desitjar amb fermesa. O sigui, desitjar-lo sense confusió i sense "l'ansietat d'obtenir" de l'ego. 8 Sigues honest amb tu mateix i no t'amaguis res, ni amaguis res a l'Esperit Sant.

4. Això no té perquè ser així

2 No pots canviar la teva mentalitat modificant el teu comportament, però pots canviar de forma de pensar.

2 Quan no te sents alegre, has jutjat malament a algun germà? 3 Les depressions procedeixen de la sensació de manca d'alguna cosa que desitges i no la pots tenir. Però a tu no te falta res, excepte si així ho decideixes. Tanmateix pots canviar de decisió.

4 L'ansietat procedeix dels capritxos de l'ego. 5 Si te sents culpable és perquè decideixes amb el teu ego.

7 Si no te pots concentrar és perquè penses que ningú, però sobretot tu mateix, es mereix d'un esforç continuat.

8 Els judicis, com totes les defenses, es poden emprar per atacar o per beneir, per ferir o per curar.

5. La il·lusió de l'ego-cos

1 L'ego fuig de la forma de pensar recta i procura eliminar-la, posat que la ment recta és una amenaça per a la seva existència.

2 La incapacitat de poder diferenciar l'experiència corporal dels Pensaments de Déu origina una inestabilitat permanent en l'ego. Atès que els Pensaments de Déu indiquen que l'ego no existeix, en conseqüència, l'ego no els pot acceptar i els altera.

4 El cos físic és la casa de l'ego, però l'ego avorreix el cos per no ser suficientment perfecte per a ser la seva casa. Atès que el cos és limitat i dèbil, l'ego afirma que tu no has sigut creat per Déu.

6. Les recompenses de Déu

¹ La teva ment ocupa tot l'univers i arriba més enllà d'ell. Però l'ego controla una part molt extensa dels teus pensaments. És una part important de les teves creences sobre tu mateix. La ment superior, però, desconeix completament els teus intents de separar-te.

² Per ser lliure de les il·lusions és necessari que reconeguis el què has rebut del teu germà. El reconeixement del teu endeutament amb la Filiació t'apropa -dintre de la percepció- moltíssim al coneixement.

³ Aprenderàs més ràpidament per mitjà de recompenses de pau i alegria que amb experiències de dolor, ja que el dolor és una fantasia de l'ego i les seves millores duren poc. En canvi, les recompenses de Déu es poden valorar tot d'una com a eternes.

³ No provis de fugir de l'ego amb humiliacions, controls o càstigs, ja que el reforçaries.

⁵ Necessites tornar a valorar el teu esperit. Aprèn a reconèixer la solitud i la tristesa que t'ocasiona el teu ego i la unió i la felicitat que te dona l'apropament a l'esperit. I cada vegada, el valoraràs més i més.

⁸ La salvació és una empresa d'amorós compartir. Aquells que se distancien de la Filiació no la poden oferir, posat que es fan enfora de Crist i de Déu.

7. Creació i comunicació

¹ La ment, per la seva naturalesa, és abstracta. Però al dividir-se, la seva part inferior es torna concreta i creu en l'ego, perquè l'ego creu en els detalls separats.

² Així, l'ego tot ho percep separat, sense les relacions de l'estat de ser. D'aquesta manera, l'ego, per protegir-se, s'oposa a la comunicació, excepte quan s'empra per separar. Quan l'ego se sent amenaçat sempre interromp la comunicació.

³ La ment superior, en canvi, segueix la seva naturalesa abstracta i se comunica amb tots els aspectes de la creació i el Seu Creador.

⁵ Déu va crear éssers que ho tenen tot individualment, però que ho volen compartir per incrementar el seu goig. Aquest és el significat de la creació que sempre ho dona tot.

⁶ L'Amor de Déu flueix contínuament, però s'obstrueix quan troba els Seus canals (els Seus Fills) tancats. La creença en la separació distorsiona la comunicació.

⁷ El Teu Pare protegeix el teu regne, però no pot compartir el Seu goig amb tu fins que tu no superis la separació i coneguis el regne amb la teva ment completa.

⁸ Quan una ment aprèn a ser totalment inofensiva i servicial Déu Mateix se n'alegra. El que és servicial de veritat és alhora invulnerable, ja que no protegeix el seu ego.